

кждето се чувствава най-добре.

На сушата, или върху ледените скали тюлените излизат или за почивка, или да се излежават на слънце, или когато раждат и отглеждат малките си и то въ първите дни след раждането им.

Тюленът е нощно животно. Пъргавината на тюленавъ водата е ненадмината, но на сушата е почти безпомощен, затова тюлените обичат пустите и необитавани острови из водите на северните морета. Тук той е въ пълно спокойствие, като по цъли часове и дни даже, лежи на влажния пѣськъ или върху леда, премига под галешите слънчеви лъчи и се униса въ сън. Когато огладнее лениво се отправя към водата, кждето намира въ изобилие храна. Движението на тюлена по сушата е както на сщинска гжсеница. За тази цел тюленът опира гърдите и предните си крайници о земята и прибира джго-образно тѣлото си, после пакъ се отпуска и така допълзва до водата. Задните му крайници почти не му служат на сушата. Но когато е въ опасност, тюленът се движи удивително бърже, че човѣкъ мжно го настига.

Краката на тюлена сж приспособени за движение въ водата. Предните крайници сж разположени малко въ страни на гърдите и сж кжсо издадени от тѣлото навън. Раменната и софална костъ сж кжси и сж въ тѣлото, като навън сж развити китката, дланята и пръстите. Пръстите сж 5 и сж схванати въ една плоскост, като лопата, която много помага при плуването; тѣ наподобяват перките на рибите или лопатите на една лодка.

За сществуването на пръстите сждимъ по петте здрави и добре развити нокти, съ които завършва всеки пръст.

Задните крайници сж силно източени, успоредно на кжсата опашката, и сж толкова измѣнени, че повечето наподобяват опашната перка у рибите, отколкото задни крайници — крака.

Тюлените сж общителни животни, живѣят по